ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 24.12.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

207

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 19. novembra 1964

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach

Dňa 20. januára 1964 bola v Belehrade podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach.

So Zmluvou vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 5. júna 1964 a prezident republiky ju ratifikoval 19. júna 1964. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 2. júla 1964 a Zmluva vstúpila v platnosť na základe svojho článku 85 odseku 1 dňa 2. augusta 1964.

Pre vzájomný styk pri poskytovaní právnej pomoci boli podľa ustanovení článku 4 Zmluvy poverené:

za Československú socialistickú republiku: Ministerstvo spravodlivosti v Prahe a v trestných veciach v štádiu vyšetrovania (prípravného konania) Generálna prokuratúra v Prahe;

za Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu: Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Srbska v Belehrade, Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Chorvatska v Záhrebe, Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Bosny a Hercegoviny v Sarajeve, Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Slovinska v Lublani, Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Macedónie v Skoplje a Sekretariát spravodlivosti Socialistickej republiky Čiernej Hory v Titograde; vo veciach extradície je príslušná pre celú Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu Svä̈zová prokuratúra v Belehrade.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra: dr. Gregor v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach

Československá socialistická republika a Socialistická federatívna republika Juhoslávia

vedené prianím rozvíjať vzťahy medzi svojimi národmi v duchu vzájomného priateľstva a spolupráce a uľahčiť právne styky medzi oboma krajinami

rozhodli sa uzavrieť zmluvu o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Za tým účelom vymenovaní splnomocnenci:

za Československú socialistickú republiku
dr. Pavel Winkler,
vedúci zmluvnoprávneho odboru Ministerstva zahraničných vecí,

za Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu
prof. dr. Borislav Blagojević,
hlavný právny poradca Štátneho sekretariátu pre zahraničné veci,

vymeniac si plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, sa dohodli takto:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Právna ochrana

(1) Občania jednej zmluvnej strany požívajú na území druhej zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu v osobných a majetkových veciach ako jej vlastní občania.

(2) Na uplatnenie svojich práv a záujmov môžu občania jednej zmluvnej strany vystupovať pred orgánmi druhej zmluvnej strany, ktoré sú príslušné rozhodovať v občianskych, rodinných a trestných veciach, za rovnakých podmienok ako jej vlastní občania.

Článok 2
Právna pomoc

Súdy, prokuratúry, rozhodcovské a iné orgány zmluvných strán, ktoré pôsobia v občianskych, rodinných a trestných veciach, poskytujú si v týchto veciach navzájom právnu pomoc za podmienok ustanovených v tejto Zmluve.

Článok 3
Rozsah právnej pomoci

Právna pomoc v občianskych, rodinných a trestných veciach sa poskytuje doručovaním písomností a robením jednotlivých procesných úkonov, ako je výsluch svedkov, účastníkov alebo obvinených, vykonávanie znaleckých dôkazov, ohliadky a iné.

Článok 4
Spôsob styku

Pokiaľ v tejto Zmluve nie je ustanovené inak, pri poskytovaní právnej pomoci sa príslušné orgány zmluvných strán stýkajú prostredníctvom orgánov, ktoré si zmluvné strany vzájomne oznámia diplomatickou cestou.

Článok 5
Jazyk pri vzájomnom styku

Orgány zmluvných strán používajú pri poskytovaní právnej pomoci niektorý z jazykov zmluvných strán.

Článok 6
Obsah dožiadania

(1) V dožiadaní o právnu pomoc treba uviesť označenie dožadujúceho orgánu, označenie dožiadaného orgánu, označenie veci, v ktorej sa žiada o právnu pomoc, meno a priezvisko, prípadne názov účastníkov a obvinených, ich štátne občianstvo, povolanie, bydlisko alebo miesto pobytu (sídla), mená, priezviská a adresy ich zástupcov a predmet dožiadania, ako i údaje, ktoré sú potrebné na jeho vybavenie. V trestných veciach treba uviesť aj opis a označenie trestného činu a podľa možnosti aj miesto a dobu narodenia obvinených a mená rodičov.

(2) Dožiadanie bude opatrené podpisom a úradnou pečaťou.

(3) Ústredné justičné orgány zmluvných strán môžu spoločnou dohodou ustanoviť vzory tlačív, ktoré sa budú používať pri vyžadovaní a poskytovaní právnej pomoci.

Článok 7
Spôsob vybavenia dožiadania

(1) Pri vybavovaní dožiadaní o poskytnutie právnej pomoci, postupuje dožiadaný orgán podľa právnych predpisov svojho štátu. Môže však na žiadosť dožadujúceho orgánu použiť i spôsob vybavenia, ktorý je v dožiadaní uvedený.

(2) Ak dožiadaný orgán nie je príslušný, postúpi dožiadanie príslušnému orgánu.

(3) Ak adresa uvedená v dožiadaní nie je presná alebo ak nie je uvedená vôbec, urobí dožiadaný orgán opatrenie na jej zistenie.

(4) Dožiadaný orgán včas oznámi priamo dožadujúcemu orgánu na jeho žiadosť miesto a čas urobenia úkonu.

(5) Ak nemožno dožiadaniu vyhovieť, dožiadaný orgán vráti spisy a oznámi dôvody, pre ktoré nemožno dožiadaniu vyhovieť.

Článok 8
Doručovanie

(1) Dožiadaný orgán doručuje písomnosti podľa právnych predpisov svojho štátu, ak sú spísané v jazyku dožiadanej zmluvnej strany alebo ak je k nim pripojený overený preklad do tohto jazyka. Inak doručí dožiadaný orgán písomnosť príjemcovi iba vtedy, ak je ochotný ju dobrovoľne prevziať.

(2) Preklad písomnosti, ktorá sa má doručiť, overuje na to oprávnený tlmočník alebo štátny orgán, prípadne diplomatická misia alebo konzulárny úrad jednej zo zmluvných strán.

Článok 9
Doklad o doručení

Doklad o doručení sa urobí podľa právnych predpisov dožiadanej zmluvnej strany. V doklade musí sa uviesť miesto a deň prijatia a podpis príjemcu alebo údaj o inom spôsobe doručenia.

Článok 10
Doručovanie vlastným štátnym občanom

Zmluvné strany sú oprávnené doručovať písomnosti vlastným občanom i prostredníctvom svojich diplomatických misií alebo konzulárnych úradov. V tomto prípade nemožno použiť donucovacie prostriedky.

Článok 11
Ochrana svedkov a znalcov

(1) Ak v konaní pred orgánmi jednej zmluvnej strany je potrebná osobná účasť osoby, ktorá má byť vyslúchnutá ako svedok alebo ako znalec a ktorá je na území druhej zmluvnej strany, predvolanie sa jej zašle prostredníctvom príslušného orgánu druhej zmluvnej strany.

(2) Predvolaná osoba nie je povinná sa ustanoviť a predvolanie nesmie obsahovať vyhrážku donucovacími opatreniami pre prípad, že sa neustanoví.

(3) Svedok alebo znalec, ktorý sa ustanovil na predvolanie orgánu druhej zmluvnej strany, nesmie byť na jej území bez ohľadu na svoje občianstvo trestne stíhaný ani vzatý do väzby, ani sa nesmie na ňom vykonať trest uložený skôr súdom za trestný čin, ktorý spáchal pred prekročením hraníc dožadujúcej zmluvnej strany. Rovnako tak nemôže byť trestne stíhaný ani v súvislosti s podávaním svedectva alebo znaleckého posudku alebo za trestný čin, ktorý je predmetom konania.

(4) Svedok alebo znalec stratí ochranu uvedenú v ustanovení odseku 3, ak neopustí územie dožadujúcej zmluvnej strany v lehote siedmich dní odo dňa, kedy mu bolo oznámené, že jeho prítomnosť nie je ďalej potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú svedok alebo znalec nemohol opustiť územie tejto zmluvnej strany z dôvodov nezávislých od jeho vôle.

(5) Predvolané osoby majú právo na náhradu nákladov za cestu a pobyt, ako aj za ušlý zárobok a znalci okrem tohto aj na znalečné za posudok. V predvolaní sa uvedie, aké náhrady týmto osobám patria a na ich žiadosť sa im poskytne preddavok na úhradu výdavkov.

Článok 12
Trovy právnej pomoci

(1) Zmluvné strany nebudú požadovať úhradu trov za urobenie dožiadaných úkonov právnej pomoci a za doručenie okrem znalečného a iných výdavkov vzniknutých v súvislosti s vykonaním znaleckých dôkazov.

(2) Vykonanie znaleckého dôkazu možno viazať na podmienku predbežného zloženia preddavku, ak trovy znaleckého dôkazu uhradzuje účastník.

(3) Dožiadaný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu výšku trov vzniknutých vybavením dožiadania.

Článok 13
Odmietnutie právnej pomoci

Poskytnutie právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach môže sa odmietnuť, ak dožiadaná zmluvná strana má za to, že by vybavením dožiadania boli porušené jej zvrchované práva alebo základné zásady jej zákonodarstva.

Článok 14
Právne informácie

Ústredné justičné orgány zmluvných strán si vzájomne poskytujú na žiadosť informácie o právnych predpisoch, ktoré platia alebo platili v ich štátoch, spolu s ich znením, ako aj informácie o jednotlivých právnych otázkach.

Článok 15
Listiny

(1) Listiny, ktoré vydal alebo overil príslušný orgán jednej zmluvnej strany a ktoré sú opatrené úradnou pečaťou a podpisom, môžu sa na území druhej zmluvnej strany použiť bez ďalšieho overenia. To isté platí i pre odpisy a preklady listín, ktoré boli overené príslušným orgánom.

(2) Listiny, ktoré sa na území jednej zmluvnej strany považujú za verejné, majú aj na území druhej zmluvnej strany preukaznú moc verejných listín.

Článok 16
Oznamovanie adries

Ústredné justičné orgány zmluvných strán si vzájomne poskytujú na žiadosť pomoc pri zisťovaní adries osôb zdržujúcich sa na území ich štátu, ak je to potrebné na uplatnenie práv ich občanov.

Článok 17
Právnické osoby

Ustanovenia tejto Zmluvy sa vzťahujú obdobne i na právnické osoby.

DRUHÁ ČASŤ
OBČIANSKE A RODINNÉ VECI

Oddiel 1
Veci osobného stavu

Článok 18
Spôsobilosť na práva a na právne úkony

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby na práva a na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej je osoba.

(2) Spôsobilosť právnickej osoby na práva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, podľa ktorého právnická osoba vznikla.

Článok 19
Vyhlásenie za mŕtveho

(1) Na vyhlásenie osoby za mŕtvu je príslušný súd zmluvnej strany, ktorej občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ bola ešte nažive.

(2) Súd jednej zmluvnej strany môže vyhlásiť občana druhej zmluvnej strany za mŕtveho:

a) na návrh osoby, ktorá chce uplatniť nárok z dedičského alebo z manželského majetkového práva na nehnuteľnosť nezvestného, ktorá leží na území zmluvnej strany, ktorej súd konanie uskutočňuje, alebo

b) na návrh manžela nezvestnej osoby, ktorý má záujem na zistení zániku manželstva a má v čase podania návrhu bydlisko na území zmluvnej strany, ktorej súd konanie uskutočňuje.

(3) Vyhlásenie za mŕtveho podľa ustanovení odseku 2 sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol nezvestný v čase, keď podľa posledných správ bol ešte nažive.

(4) Rozhodnutie podľa ustanovení odseku 2 bude mať právne následky iba na území zmluvnej strany, ktorej súd rozhodnutie vydal.

(5) Na žiadosť osoby majúcej na veci záujem, príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej bolo vydané rozhodnutie podľa ustanovení odseku 2, zruší alebo zmení toto rozhodnutie, ak je to potrebné s ohľadom na iné rozhodnutie vydané v tejto veci súdom uvedeným v odseku 1.
Pozbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony

Článok 20

Pokiaľ táto Zmluva neustanovuje inak, je pre pozbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony príslušný súd zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, o spôsobilosti ktorej sa má rozhodnúť.

Článok 21

(1) Ak súd jednej zmluvnej strany zistí, že u občana druhej zmluvnej strany, ktorého pobyt je na jej území, sú dôvody pre pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, podá o tom správu príslušnému súdu druhej zmluvnej strany. V neodkladných prípadoch môže dočasne urobiť opatrenia potrebné na ochranu tejto osoby alebo jej majetku. O týchto opatreniach podá správu súdu zmluvnej strany, ktorej občanom je táto osoba.

(2) Ak sa súd zmluvnej strany, ktorému bola podaná správa podľa ustanovenia odseku 1, sám do troch mesiacov konania neujme alebo sa v tejto lehote nevyjadrí, konanie o pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony uskutoční súd zmluvnej strany, na území ktorej má táto osoba pobyt. Pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sa môže v týchto prípadoch vysloviť len z dôvodov, ktoré sú ustanovené právnymi poriadkami obidvoch zmluvných strán. Rozhodnutie o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony sa zašle príslušnému súdu druhej zmluvnej strany.

Článok 22

Ustanovenia článkov 20 a 21 tejto Zmluvy sa použijú obdobne i pri vrátení spôsobilosti na právne úkony.

Oddiel 2
Rodinné veci

Článok 23
Uzavretie manželstva

(1) Podmienky pre uzavretie manželstva sa spravujú pre každého právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej je občanom.

(2) Ustanovenie odseku 1 nevylučuje použiť právny poriadok zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré bezvýhradne vylučujú uzavretie manželstva.

(3) Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera.

Osobné a majetkové pomery manželov

Článok 24

(1) Osobné a majetkové pomery manželov sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej sú obaja manželia občanmi.

(2) Pokiaľ jeden z manželov je občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občianstvo mali naposledy obaja manželia súčasne.

(3) Pokiaľ manželia nemajú a ani nemali spoločné občianstvo jednej zo zmluvných strán, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej majú alebo naposledy mali spoločné bydlisko.

Článok 25

(1) Na rozhodovanie o osobných a majetkových pomeroch manželov je príslušný súd zmluvnej strany, občanmi ktorej sú manželia.

(2) Pokiaľ jeden z manželov je občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, je na rozhodovanie o týchto veciach príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej manželia majú alebo naposledy mali spoločné bydlisko.

Článok 26
Rozvod manželstva

(1) Ak sú obaja manželia v čase podania návrhu občanmi jednej zmluvnej strany, je pre konanie o rozvod príslušný súd tejto zmluvnej strany, ktorý použije právny poriadok svojho štátu. Ak títo manželia majú v čase podania návrhu bydlisko na území druhej zmluvnej strany, je pre konanie o rozvod príslušný aj súd tejto zmluvnej strany. V tomto prípade možno manželstvo zrušiť rozvodom iba z príčin a za podmienok, ktoré sú súčasne ustanovené právnymi poriadkami oboch zmluvných strán.

(2) Ak je v čase podania návrhu jeden z manželov občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, je pre konanie o rozvod príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej majú obaja manželia bydlisko. Pokiaľ jeden z manželov má bydlisko na území jednej zmluvnej strany a druhý na území druhej zmluvnej strany, je príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej má bydlisko manžel, proti ktorému návrh smeruje. V obidvoch prípadoch možno manželstvo zrušiť rozvodom iba z príčin a za podmienok, ktoré sú súčasne ustanovené právnymi poriadkami oboch zmluvných strán.

Článok 27
Neplatnosť manželstva

Pre určenie či tu manželstvo je, či nie je a pre vyslovenie neplatnosti manželstva platí obdobne ustanovenie článku 26 tejto Zmluvy.

Článok 28
Právne pomery medzi rodičmi a deťmi

(1) Určenie a zapretie otcovstva, prípadne materstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej bolo dieťa v čase narodenia.

(2) Pokiaľ ide o formu uznania otcovstva, prípadne materstva, postačí, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej k uznaniu došlo.

(3) Ostatné právne pomery medzi rodičmi a deťmi, najmä úprava výchovy a výživy dieťaťa, sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej je dieťa.

(4) Na rozhodovanie o právnych pomeroch podľa ustanovení odsekov 1 a 3 je príslušný ako orgán zmluvnej strany, občanom ktorej je dieťa, tak i orgán zmluvnej strany, na území ktorej dieťa žije.

Článok 29

Osvojenie

(1) Ak osvojiteľ i osvojenec sú občanmi tej istej zmluvnej strany, spravuje sa osvojenie a zrušenie osvojenia podmienkami ustanovenými právnym poriadkom tejto zmluvnej strany.

(2) Ak osvojiteľ je občanom jednej zmluvnej strany a osvojenec občanom druhej zmluvnej strany, pre osvojenie alebo zrušenie osvojenia musia sa splniť podmienky ustanovené právnymi poriadkami oboch zmluvných strán.

(3) Na rozhodovanie o osvojení a o zrušení osvojenia podľa ustanovenia odseku 1 je príslušný orgán zmluvnej strany, občanmi ktorej sú osvojiteľ i osvojenec; pokiaľ však majú bydlisko na území druhej zmluvnej strany, je príslušný aj orgán tejto zmluvnej strany. Na rozhodovanie o osvojení a zrušení osvojenia podľa ustanovenia odseku 2 sú príslušné orgány oboch zmluvných strán.

Opatrovanstvo

Článok 30

(1) Na rozhodovanie o vzniku a zániku opatrovanstva je príslušný, pokiaľ v tejto Zmluve nie je ustanovené inak, orgán zmluvnej strany, ktorej občanom je opatrovanec.

(2) Vznik a zánik opatrovanstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je opatrovanec.

(3) Právne pomery medzi opatrovníkom a opatrovancom sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, orgán ktorej ustanovil opatrovníka.

(4) Povinnosť prijať funkciu opatrovníka sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej je osoba, ktorá má byť ustanovená za opatrovníka.

(5) Rozhodnutia v opatrovanských veciach vydané príslušným orgánom jednej zmluvnej strany a týkajúce sa ich občanov sa uznávajú a majú právne následky aj na území druhej zmluvnej strany.

Článok 31

Ak treba urobiť opatrenia na ochranu záujmov občana jednej zmluvnej strany, ktorého pobyt alebo majetok je na území druhej zmluvnej strany, upovedomí sa o tom ihneď diplomatická misia alebo konzulárny úrad zmluvnej strany, o občana ktorej ide. V neodkladných prípadoch urobí orgán druhej zmluvnej strany príslušné predbežné opatrenia podľa právneho poriadku svojho štátu a podá potom ihneď zprávu príslušnej diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu. Takéto opatrenia zostanú v platnosti, dokiaľ orgán príslušný podľa ustanovenia článku 30 odsek 1 tejto Zmluvy nerozhodne inak.

Článok 32

(1) Orgán príslušný podľa ustanovenia článku 30 odsek 1 tejto Zmluvy môže preniesť vedenie opatrovanstva na orgán druhej zmluvnej strany, ak opatrovanec má bydlisko, pobyt alebo majetok

na území tejto zmluvnej strany. Prenesenie sa stane účinným, len čo dožiadaný orgán vedenie opatrovanstva prevezme a podá o tom dožadujúcemu orgánu zprávu.

(2) Orgán, ktorý podľa ustanovenia odseku 1 prevzal vedenie opatrovanstva, vedie ho podľa právneho poriadku svojho štátu. Tento orgán nie je však oprávnený vydávať rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu opatrovanca.

Oddiel 3
Majetkové veci

Článok 33

(1) Forma právnych úkonov sa spravuje právnym poriadkom, ktorým sa spravuje právny úkon sám. Stačí však, ak sa postupuje, pokiaľ ide o formu, podľa právneho poriadku platného v mieste, kde k právnemu úkonu došlo.

(2) Forma právnych úkonov týkajúcich sa nehnuteľností sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží.

Článok 34

Vecné práva k nehnuteľnostiam sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží, a na rozhodovanie o nich je príslušný orgán tejto zmluvnej strany.

Oddiel 4
Dedičské veci

Článok 35
Zásada rovnosti

(1) Občania jednej zmluvnej strany môžu nadobúdať majetok alebo iné práva na území druhej zmluvnej strany dedením zo zákona alebo zo závetu za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako vlastní občania.

(2) Občania jednej zmluvnej strany môžu závetom nakladať svojím majetkom nachádzajúcim sa na území druhej zmluvnej strany.

Článok 36
Použitie dedičského práva

Dedičské pomery sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej bol poručiteľ v čase smrti.

Článok 37
Odúmrť

Ak podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorým sa spravujú dedičské pomery, niet dedičov, hnuteľný majetok sa odovzdá zmluvnej strane, občanom ktorej bol poručiteľ v čase smrti, nehnuteľný majetok zmluvnej strane, na území ktorej nehnuteľnosť leží.

Článok 38
Závet

(1) Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet, ako aj právne následky vád vôle sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, občanom ktorej bol poručiteľ v čase, keď závet zriadil alebo zrušil.

(2) Forma závetu sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase, keď závet zriadil. Stačí však, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bol závet zriadený. To isté platí i pre zrušenie závetu.

Článok 39
Príslušnosť v dedičských veciach

(1) Na prejednanie hnuteľného dedičstva je s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 4 tohto článku príslušný orgán zmluvnej strany, občanom ktorej bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Na prejednanie nehnuteľného dedičstva je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia i pre prejednanie dedičských sporov.

(4) Ak poručiteľ, ktorý bol občanom jednej zmluvnej strany, mal posledné bydlisko na území druhej zmluvnej strany, môžu dedičia, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území tejto zmluvnej strany, žiadať do šiestich mesiacov po poručiteľovej smrti, aby hnuteľné dedičstvo nachádzajúce sa na tomto území prejednal príslušný orgán tejto zmluvnej strany. Ak do troch mesiacov od upovedomenia o takej žiadosti žiadny z dedičov nepodá námietky, žiadosti sa vyhovie.

(5) Posúdenie, či ide o majetok hnuteľný alebo nehnuteľný, sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, kde sa majetok nachádza.

Článok 40
Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

(1) Orgán zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo po občanovi druhej zmluvnej strany, urobí podľa právneho poriadku svojho štátu opatrenia potrebné na zabezpečenie dedičstva a na jeho správu. Príslušné orgány zmluvných strán budú rovnako postupovať i v prípadoch, v ktorých ako dedič prichádza do úvahy občan druhej zmluvnej strany.

(2) O opatreniach, ktoré boli urobené podľa ustanovenia odseku 1, treba upovedomiť diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany, ktoré môžu pri výkone opatrení na zabezpečenie dedičstva priamo alebo prostredníctvom splnomocnenca spolupôsobiť. Na ich návrh sa môžu urobené opatrenia odložiť, zmeniť alebo zrušiť.

(3) Na návrh orgánu príslušného na prejednanie dedičstva sa opatrenia urobené podľa ustanovenia odseku 1 zmenia alebo zrušia.

Článok 41
Oznamovanie úmrtí

Ak zomrie občan jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany, upovedomí príslušný orgán bez odkladu priamo diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany o úmrtí a oznámi všetko, čo je známe o dedičoch, o ich bydlisku alebo pobyte a o predmete dedičstva, ako aj o prípadnom závete. Ak je tomuto orgánu známe, že po zomretom zostal majetok aj v inom štáte, podá správu aj o tom.

Oprávnenia diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu v dedičských veciach

Článok 42

V dedičských veciach vrátane dedičských sporov sú diplomatické misie a konzulárne úrady zmluvných strán oprávnené zastupovať bez osobitného plnomocenstva pred orgánmi druhej

zmluvnej strany vlastných občanov, pokiaľ títo občania sú neprítomní a neustanovia si splnomocnencov.

Článok 43

Ak zomrie občan jednej zmluvnej strany v čase prechodného pobytu na území druhej zmluvnej strany, sa veci, ktoré mal u seba, bez ďalšieho konania a po úhrade jeho dlhov odovzdajú spolu s ich zoznamom diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany, ktorej bol občanom.

Článok 44
Vyhlásenie závetu

Na vyhlásenie závetu je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej je závet. Orgánu príslušnému na prejednanie dedičstva treba zaslať overený odpis závetu a zápisnice o jeho vyhlásení a na žiadosť i originál závetu.

Článok 45
Vydanie dedičstva

(1) Ak hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľného alebo nehnuteľného dedičstva sa má po prejednaní dedičstva vydať dedičom, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území druhej zmluvnej strany, a ak nemožno dedičstvo alebo jeho výťažok odovzdať priamo dedičovi alebo jeho splnomocnencovi, vydá sa diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu tejto zmluvnej strany.

(2) Dedičstvo sa vydá za podmienok, že

a) boli zaplatené alebo zabezpečené všetky pohľadávky veriteľov poručiteľa prihlásené v lehote ustanovenej právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo,

b) boli zaplatené alebo zabezpečené dedičské poplatky a

c) príslušný orgán dal súhlas na vývoz vecí alebo na prevod peňazí.

Oddiel 5
Trovy konania

Článok 46
Oslobodenie od zloženia žalobnej zábezpeky

(1) Od občanov jednej zmluvnej strany, ktorí vystupujú pred súdom druhej zmluvnej strany, nemožno bez ohľadu na ich bydlisko alebo pobyt požadovať zloženie žalobnej zábezpeky za trovy konania.

(2) Súd jednej zmluvnej strany môže požadovať od občanov druhej zmluvnej strany zloženie preddavku na trovy súvisiace s vykonaním dôkazov za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako od vlastných občanov.

Oslobodenie od poplatkov a trov

Článok 47

Občania jednej zmluvnej strany majú na území druhej zmluvnej strany nárok na oslobodenie od súdnych a notárskych poplatkov a trov, ako aj na bezplatnú právnu pomoc v priebehu konania za rovnakých podmienok ako jej vlastní občania.

Článok 48

(1) Oslobodenie podľa ustanovenia článku 47 tejto Zmluvy sa poskytuje na základe potvrdenia o osobných, rodinných a majetkových pomeroch žiadateľa. Toto potvrdenie vydáva príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ bydlisko alebo pobyt.

(2) Ak žiadateľ nemá bydlisko ani pobyt na území žiadnej zo zmluvných strán, môže potvrdenie vydať i diplomatická misia alebo konzulárny úrad zmluvnej strany, ktorej je občanom.

(3) Orgán, ktorý rozhoduje o žiadosti o oslobodení, môže od orgánu, ktorý potvrdenie vydal, žiadať doplnenie údajov alebo potrebné objasnenia.

Článok 49

(1) Občan jednej zmluvnej strany, ktorý chce dosiahnuť oslobodenie podľa ustanovenia článku 47 tejto Zmluvy, môže žiadosť podať i na príslušnom orgáne zmluvnej strany, ktorej je občanom. Tento orgán zašle žiadosť spolu s potvrdením podľa ustanovenia článku 48 tejto Zmluvy príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany spôsobom ustanoveným podľa článku 4 tejto Zmluvy.

(2) Súčasne so žiadosťou o oslobodenie možno podať i návrh na začatie konania vo veci, pre ktorú sa o priznanie oslobodenia žiada.

Oddiel 6
Uznanie a výkon rozhodnutí

Článok 50

(1) Zmluvné strany za podmienok ustanovených v tejto Zmluve uznávajú a vykonávajú na svojom území tieto rozhodnutia vydané na území druhej zmluvnej strany:

a) rozhodnutia súdov v občianskych a rodinných veciach, ako aj súdne zmiery uzavreté v týchto veciach o majetkových nárokoch;

b) rozhodnutia súdov v trestných veciach o majetkových nárokoch;

c) rozhodnutia rozhodcovských orgánov, ako aj zmiery pred nimi uzavreté.

(2) Za súdne rozhodnutie v zmysle ustanovení odseku 1 sa považujú aj rozhodnutia o dedičstve vydané orgánom jednej zmluvnej strany príslušným podľa právneho poriadku svojho štátu na prejednávanie dedičských vecí.

(3) Za rozhodnutia sa v ďalších ustanoveniach tohto oddielu považujú aj zmiery uvedené v odseku 1 bodoch a) a c).

Článok 51

Rozhodnutia uvedené v ustanovení článku 50 tejto Zmluvy budú sa uznávať a vykonávať za podmienok, že

a) rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo vydané;

b) súd zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané, mohol o veci rozhodnúť podľa tejto Zmluvy alebo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa o uznanie alebo výkon žiada;

c) účastník, proti ktorému sa rozhodnutie vydalo, sa na konaní nezúčastnil, bol však včas a riadne pozvaný na konanie podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané, a v prípade procesnej nespôsobilosti bol riadne zastúpený;

d) o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi nevydal už predtým právoplatné rozhodnutie súd alebo rozhodcovský orgán zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať a vykonať;

e) uznanie alebo výkon rozhodnutia nie je v rozpore s ustanovením článku 13 tejto Zmluvy.

Článok 52

Rozhodnutia rozhodcovských orgánov budú uznané a vykonávané za podmienok uvedených v ustanovení článku 51 tejto Zmluvy, ako aj za podmienok, že

a) rozhodnutie sa zakladá na písomnej dohode o príslušnosti rozhodcovského orgánu a vydal ho rozhodcovský orgán určený dohodou v medziach svojich oprávnení ustanovených dohodou;

b) dohoda o príslušnosti rozhodcovského orgánu je platná podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať.

Článok 53

Na uznanie a na povolenie výkonu rozhodnutia je príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať.

Článok 54

(1) Návrh na uznanie alebo povolenie výkonu rozhodnutia môže sa podať priamo na príslušnom súde zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať, alebo na súde, ktorý vo veci rozhodol ako súd prvého stupňa; v tomto prípade sa návrh postúpi súdu druhej zmluvnej strany spôsobom ustanoveným podľa ustanovenia článku 4 tejto Zmluvy.

(2) K návrhu treba pripojiť:

a) overený odpis rozhodnutia spolu s potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti, pokiaľ to nevyplýva z rozhodnutia samého;

b) doklad o tom, že účastník, proti ktorému bolo rozhodnutie vydané a ktorý sa na konaní nezúčastnil, bol včas a riadne pozvaný na konanie;

c) overený preklad listín uvedených v bodoch a) a b) do jazyka zmluvnej strany, na území ktorej sa má výkon povoliť.

(3) Pokiaľ sa navrhuje povolenie výkonu rozhodnutia rozhodcovského orgánu, k návrhu sa pripojí i overený preklad dohody o príslušnosti rozhodcovského orgánu vo veci, v ktorej sa povolenie výkonu navrhuje.

Článok 55

(1) Súd zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie vykonať, rozhoduje o povolení výkonu a vykonáva ho podľa právneho poriadku svojho štátu, pokiaľ v tejto Zmluve nie je ustanovené inak.

(2) Súd, ktorý rozhoduje o povolení výkonu, obmedzí sa na zistenie, či boli splnené podmienky uvedené v ustanoveniach článkov 50, 51 a 52 tejto Zmluvy, a ak zistí, že tieto podmienky boli splnené, výkon povolí.

Článok 56

(1) Rozhodnutia vydané súdmi jednej zmluvnej strany týkajúce sa osobného stavu občanov druhej zmluvnej strany sa na jej území uznajú za podmienok ustanovených v článku 51 bodoch a) až d) tejto Zmluvy, ako aj za podmienky, že nie sú v rozpore s ustanoveniami tejto Zmluvy alebo s právnymi predpismi, ktoré v týchto veciach platia na jej území.

(2) O uznanie rozhodnutí uvedených v odseku 1 môže žiadať každý, kto má na tom právny záujem.

(3) Pre uznávanie rozhodnutí uvedených v odseku 1 platia obdobne ustanovenia článkov 53, 54 a 55 tejto Zmluvy.

Článok 57

(1) Právoplatné rozhodnutia súdov jednej zmluvnej strany týkajúce sa osobného stavu jej vlastných občanov sa na území druhej zmluvnej strany uznávajú bez akéhokoľvek preskúmania.

(2) Každá zo zmluvných strán môže rozhodnutia uvedené v odseku 1 preskúmať podľa ustanovení článku 56 tejto Zmluvy, pokiaľ sa tieto rozhodnutia týkajú osobného stavu ich vlastných občanov.

(3) Rozhodnutia súdov jednej zmluvnej strany týkajúce sa osobného stavu občanov tretieho štátu sa na území druhej zmluvnej strany uznajú len za podmienky, že ich uznáva i štát, ktorého občanov sa týkajú.

Článok 58

(1) Ak bolo účastníkovi, oslobodenému od zloženia žalobnej zábezpeky za trovy konania podľa ustanovenia článku 46 odsek 1 tejto Zmluvy, uložené právoplatným rozhodnutím súdu jednej zmluvnej strany nahradiť trovy konania, toto rozhodnutie sa na návrh oprávnenej osoby vykoná bezplatne na území druhej zmluvnej strany.

(2) Pokiaľ ide o predloženie návrhu a o jeho prílohy, platí obdobne ustanovenie článku 54 tejto Zmluvy.

(3) Súd, ktorý rozhoduje o povolení výkonu podľa ustanovenia odseku 1, obmedzí sa na zistenie, či rozhodnutie o trovách je právoplatné a vykonateľné.

Článok 59

Orgán zmluvnej strany, na území ktorej trovy preddavkoval štát, požiada príslušný súd druhej zmluvnej strany, aby trovy a poplatky vymohol. Súd vybratú sumu odovzdá diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu druhej zmluvnej strany.

Článok 60

Ustanoveniami tejto zmluvy o výkone rozhodnutí nie sú dotknuté právne predpisy zmluvných strán týkajúce sa prevodu peňazí alebo vývozu vecí získaných výkonom.

Oddiel 7
Zasielanie dokladov o osobnom stave

Článok 61

(1) Zmluvné strany si budú vzájomne zasielať výpisy z matrík týkajúce sa ich občanov. Výpisy sa budú zasielať bezplatne diplomatickou cestou.

(2) Zmluvné strany si budú pre úradnú potrebu na žiadosť príslušných orgánov zasielať výpisy z matrík, ako aj iné listiny týkajúce sa občanov druhej zmluvnej strany. Listiny sa budú zasielať bezplatne diplomatickou cestou.

(3) Žiadosti občanov zmluvných strán o zaslanie výpisov z matrík alebo iných listín možno zaslať priamo príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany. Vyžiadané doklady sa žiadateľovi zašlú prostredníctvom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu zmluvnej strany, orgán ktorej doklad vydal. Diplomatická misia alebo konzulárny úrad vyberie pri doručení dokladu ustanovený poplatok.

Článok 62

(1) Ak príslušný orgán jednej zmluvnej strany vykoná v matrike dodatočné zápisy alebo opravy, ktoré sa týkajú osobného stavu občana druhej zmluvnej strany, zašle sa tejto zmluvnej strane výpis z matriky obsahujúci aj dodatočne zapísané údaje alebo opravy.

(2) Zmluvné strany si budú vzájomne zasielať odpisy právoplatných rozhodnutí týkajúcich sa osobného stavu občanov druhej zmluvnej strany.

(3) Listiny uvedené v odsekoch 1 a 2 sa zasielajú bezplatne diplomatickou cestou.

TRETIA ČASŤ
TRESTNÉ VECI

Oddiel 1
Vydávanie

Článok 63
Povinnosť na vydanie

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú, že za podmienok ustanovených v tejto Zmluve si na žiadosť navzájom vydajú na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu osoby, ktoré sa zdržujú na ich území.

(2) Vydanie na vykonanie trestného konania je prípustné iba pre trestné činy, za ktoré môže byť uložený podľa právneho poriadku obidvoch zmluvných strán trest odňatia slobody na dobu presahujúcu jeden rok.

(3) Vydanie na výkon trestu je prípustné iba pre činy trestné podľa právneho poriadku obidvoch zmluvných strán, za ktoré bola vyžiadaná osoba odsúdená na trest odňatia slobody najmenej na jeden rok alebo na ťažší trest.

Článok 64
Odmietnutie vydania

Vydanie nemá miesto, ak

a) vyžadovaná osoba je občanom dožiadanej zmluvnej strany v čase, keď dôjde žiadosť o vydanie;

b) trestný čin bol spáchaný na území dožiadanej zmluvnej strany;

c) podľa právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany trestné konanie nemôže sa začať alebo rozsudok sa nemôže vykonať z dôvodu premlčania alebo z iného zákonného dôvodu;

d) vydanie nie je prípustné podľa právneho poriadku jednej zo zmluvných strán;

e) proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, bol pre ten istý trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany vynesený právoplatný rozsudok alebo trestné konanie bolo právoplatným rozhodnutím zastavené.

Článok 65
Žiadosť o vydanie

(1) K žiadosti o vydanie na vykonanie trestného konania sa pripojí zatýkací rozkaz s opisom trestného činu a s údajmi o dôkazoch, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin; ak trestným činom bola spôsobená majetková škoda, treba uviesť jej výšku.

(2) K žiadosti o vydanie na výkon trestu sa pripojí vyhotovenie právoplatného rozsudku, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin. Ak si odsúdený odpykal časť trestu, treba oznámiť i údaje o tom.

(3) K žiadosti o vydanie sa ďalej pripojí pokiaľ možno opis vyžadovanej osoby, jej fotografie, údaje o jej štátnom občianstve, osobných pomeroch a mieste pobytu, ak tieto údaje nie sú obsiahnuté v rozsudku alebo v zatýkacom rozkaze.

(4) Dožadujúca zmluvná strana nie je povinná pripojiť k žiadosti dôkazy o vine vyžadovanej osoby.

Článok 66
Doplnenie žiadosti o vydanie

Ak žiadosť o vydanie neobsahuje všetky potrebné údaje, môže dožiadaná zmluvná strana žiadať o jej doplnenie, na čo môže určiť lehotu do dvoch mesiacov. Táto lehota sa môže na žiadosť predĺžiť.

Článok 67
Zatknutie za účelom vydania

Po dôjdení žiadosti o vydanie urobí dožiadaná zmluvná strana bez odkladu opatrenia na zatknutie vyžiadanej osoby. Tieto opatrenia nie sú potrebné, ak je zrejmé, že vydanie podľa tejto Zmluvy nemá miesto.
Predbežné zatknutie

Článok 68

(1) Predbežne môže byť zatknutá osoba, ktorú podľa tejto Zmluvy treba vydať, i pred dôjdením žiadosti o vydanie, ak o jej zatknutie požiada zmluvná strana s odvolaním na zatýkací rozkaz alebo na právoplatný rozsudok; taká žiadosť sa môže urobiť poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

(2) Orgány zmluvných strán môžu i bez takej žiadosti predbežne zatknúť osobu, ktorá sa zdržuje na ich území, ak je známe, že táto osoba sa dopustila na území druhej zmluvnej strany trestného činu, pre ktorý sa môže podľa ustanovení tejto Zmluvy vydať.

(3) O predbežnom zatknutí podľa ustanovení odsekov 1 a 2 treba neodkladne upovedomiť druhú zmluvnú stranu.

Článok 69

(1) Dožiadaná zmluvná strana môže zatknutú osobu prepustiť na slobodu, ak v lehote ustanovenej podľa článku 66 tejto Zmluvy neboli zaslané dodatočné údaje.

(2) Osobu zatknutú podľa ustanovení článku 68 tejto Zmluvy možno prepustiť, ak žiadosť o vydanie nedôjde do dvoch mesiacov odo dňa, keď bolo druhej zmluvnej strane oznámené predbežné zatknutie.

Článok 70
Odklad vydania

Ak sa proti vyžiadanej osobe vedie trestné konanie alebo ak táto osoba bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany, môže sa vydanie odložiť až do skončenia trestného konania alebo výkonu trestu.

Článok 71
Dočasné vydanie

(1) Na odôvodnenú žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany možno vyžiadanú osobu dočasne vydať na urobenie určitých vyšetrovacích úkonov, ak by odklad vydania mal za následok premlčanie trestného stíhania alebo by podstatne sťažil vyšetrovanie trestného činu spáchaného vyžiadanou osobou.

(2) Dočasne vydaná osoba bude po urobení vyšetrovacích úkonov, pre ktoré bola vydaná, vrátená bez meškania, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa dočasného vydania.

Článok 72
Žiadosti viacerých štátov o vydanie

Ak žiada o vydanie tej istej osoby viac štátov, rozhodne dožiadaná zmluvná strana, ktorej žiadosti vyhovie. Pritom prihliadne na občianstvo vyžiadanej osoby, na miesto spáchania a na povahu trestných činov.
Medze stíhateľnosti vydanej osoby

Článok 73

(1) Pre iný trestný čin spáchaný pred vydaním, než pre ktorý bolo vydanie povolené, nesmie byť vydaná osoba bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany trestne stíhaná, ani vydaná tretiemu štátu, ani nesmie byť na nej vykonaný trest.

(2) Súhlas dožiadanej zmluvnej strany netreba, ak:

a) vydaná osoba, ktorá nie je občanom dožadujúcej zmluvnej strany, neopustí do mesiaca po skončení trestného konania alebo výkonu trestu jej územie; do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nezávisle od svojej vôle nemohla územie dožadujúcej zmluvnej strany opustiť;

b) vydaná osoba opustila územie dožadujúcej zmluvnej strany, ale opäť sa naň vrátila.

Článok 74

Ak ide o vydanie na výkon trestu, ktorý bol uložený v konaní uskutočnenom v neprítomnosti vydanej osoby, môžu zmluvné strany vydanie viazať na podmienku, že sa uskutoční nové trestné konanie za prítomnosti vydanej osoby.

Článok 75
Oznámenie výsledku trestného konania

Zmluvné strany si oznámia výsledok trestného konania proti vydanej osobe. Ak vydaná osoba bola odsúdená, bude zaslaný aj odpis právoplatného rozsudku.

Článok 76
Vydanie

Dožiadaná zmluvná strana oznámi druhej zmluvnej strane miesto a dobu vydania vyžiadanej osoby. Vyžiadanú osobu možno prepustiť na slobodu, ak ju dožadujúca zmluvná strana neprevezme do pätnástich dní odo dňa určeného pre vydanie.

Článok 77
Opätovné vydanie

Ak sa vydaná osoba akýmkoľvek spôsobom vyhne trestnému konaniu alebo výkonu trestu a ak sa zdržuje na území dožiadanej zmluvnej strany, bude na novú žiadosť vydaná bez toho, aby bolo treba zaslať listiny uvedené v článku 65 tejto Zmluvy.

Článok 78
Prevoz

(1) Jedna zmluvná strana povolí na žiadosť druhej zmluvnej strany cez svoje územie prevoz osoby, ktorá bola vydaná tretím štátom zmluvnej strane žiadajúcej o prevoz. Žiadosť o povolenie prevozu možno odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 64 bodoch a) a d) tejto Zmluvy.

(2) Žiadosť o povolenie prevozu sa podáva a prejednáva rovnako ako žiadosť o vydanie.

(3) Orgány dožiadanej zmluvnej strany vykonajú prevoz spôsobom, ktorý považujú za najvhodnejší.

Článok 79
Náklady vydania

Náklady vydania i prevozu znáša zmluvná strana, na území ktorej vznikli.

Článok 80
Vydanie vecí

(1) Dožadujúcej zmluvnej strane sa vydajú veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, pre ktorý je vydanie podľa ustanovení článku 63 tejto Zmluvy možné, ako i veci, ktoré páchateľ získal takým trestným činom, prípadne ich protihodnota, a každá iná vec páchateľa, ktorá sa môže použiť ako dôkaz; tieto veci sa vydajú i v tom prípade, keď nedôjde k vydaniu páchateľa pre jeho smrť alebo z iného dôvodu.

(2) Dožiadaná zmluvná strana môže veci, o vydanie ktorých sa žiada, dočasne zadržať, ak ich potrebuje v inom trestnom konaní.

(3) Práva tretích osôb na vydané veci zostávajú nedotknuté. Po skončení trestného konania vráti dožadujúca zmluvná strana tieto veci dožiadanej zmluvnej strane za účelom ich odovzdania oprávneným osobám. V odôvodnených prípadoch so súhlasom dožiadanej zmluvnej strany môže ich však oprávneným osobám odovzdať priamo.

Oddiel 2
Osobitné ustanovenie o právnej pomoci v trestných veciach

Článok 81
Povinnosť na prevzatie trestného konania

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú, že podľa vlastných právnych predpisov zavedú na žiadosť druhej zmluvnej strany trestné konanie proti svojim občanom, ktorí spáchali na území dožadujúcej zmluvnej strany trestný čin, pre ktorý je podľa ustanovení tejto Zmluvy vydanie možné.

(2) K žiadosti o zavedenie trestného konania sa pripojí spis obsahujúci údaje o trestnom čine a dôkazy, ktoré sú poruke.

(3) Dožiadaná zmluvná strana upovedomí druhú zmluvnú stranu o výsledku trestného konania, a ak dôjde k vydaniu právoplatného rozsudku, zašle aj jeho písomné vyhotovenie.

Článok 82

Odmietnutie právnej pomoci

Okrem dôvodov uvedených v článku 13 tejto Zmluvy možno odmietnuť právnu pomoc v trestných veciach aj v prípade, že sa žiada o právnu pomoc:

a) v súvislosti s konaním, ktoré podľa právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany nie je trestným činom;

b) v súvislosti s konaním, pre ktoré vydanie podľa ustanovenia článku 64 bodu d) tejto Zmluvy nemá miesto;

c) v trestnom konaní vedenom proti občanovi dožiadanej zmluvnej strany, ktorý sa nenachádza na území dožadujúcej zmluvnej strany.

Článok 83

Oznamovanie odsúdení

(1) Zmluvné strany si vždy začiatkom roka vzájomne podajú zprávu o právoplatných rozsudkoch vynesených ich súdmi v uplynulom roku nad občanmi druhej zmluvnej strany.

(2) Na žiadosť orgánov jednej zmluvnej strany orgán druhej zmluvnej strany oznámi informácie o právoplatných rozsudkoch vynesených jej súdmi nad občanmi dožadujúcej zmluvnej strany. V odôvodnených prípadoch oznámia sa tieto informácie i vtedy, ak osoba, ktorej sa rozsudok týka, nie je občanom dožadujúcej zmluvnej strany.

ŠTVRTÁ ČASŤ

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 84

Táto Zmluva bude ratifikovaná. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe.

Článok 85

(1) Táto Zmluva vstúpi v platnosť po uplynutí tridsiatich dní odo dňa výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti päť rokov.

(2) Ak žiadna zo zmluvných strán nevypovie túto Zmluvu písomne šesť mesiacov pred skončením tejto doby, predlžuje sa jej platnosť na neurčito a Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ ju jedna zo zmluvných strán písomne nevypovie s výpovednou lehotou jedného roka.

(3) Dňom vstupu tejto Zmluvy v platnosť stráca účinnosť Zmluva medzi Československou republikou a Kráľovstvom Srbov, Chorvatov a Slovincov o úprave vzájomných právnych stykov uzavretá v Belehrade 17. marca 1923.

Spísané v Belehrade 20. januára 1964 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a srbochorvátskom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto Zmluvu podpísali a opatrili ju pečaťami.

Za

Československú socialistickú republiku

dr. P. Winkler v. r.

Za

Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu

prof. dr. Borislav Blagojević v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.